

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

P8_TA(2016)0093

Banku savienība — 2015. gada ziņojums

Eiropas Parlamenta 2016. gada 10. marta rezolūcija par banku savienību — 2015. gada ziņojums (2015/2221(INI))

(2018/C 050/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulu (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību ⁽¹⁾ (VUM regula),
- ņemot vērā Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku par praktisko kārtību, kā īsteno demokrātisko pārskatatbildību un pārrauga uzdevumus, kas Eiropas Centrālajai bankai uzticēti saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2015. gada martā publicēto pārskatu par uzraudzības darbību 2014. gadā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa Regulu (ES) Nr. 468/2014, ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 17. septembra lēmumu par Eiropas Centrālās bankas monetārās politikas un uzraudzības funkciju nošķirtības īstenošanu (ECB/2014/39) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 4. februāra lēmumu, ar ko nosaka kredītiestādes, uz kurām attiecas visaptverošais novērtējums (ECB/2014/3) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Bāzeles komitejas neseno darbu, it īpaši attiecībā uz kredītrisku izmantotās standartizētās pieejas un operacionālā riska mērīšanas pārskatīšanu,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas laikposmā no 2013. gada novembra līdz 2014. gada oktobrim veikto visaptverošo izvērtēšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2015. gada 17. marta Regulu (ES) 2015/534 par uzraudzības finanšu informācijas sniegšanu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regulu (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽⁹⁾ (VNM regula),
- ņemot vērā Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Vienoto noregulējuma valdi par praktisko kārtību, kā īsteno demokrātisko pārskatatbildību un pārrauga uzdevumus, kas Vienotajai noregulējuma valdei uzticēti saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.

⁽²⁾ OV L 320, 30.11.2013., 1. lpp.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2014.lv.pdf>.

⁽⁴⁾ OV L 141, 14.5.2014., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 300, 18.10.2014., 57. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 69, 8.3.2014., 107. lpp.

⁽⁷⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/comprehensive/2014/html/index.en.html>.

⁽⁸⁾ OV L 86, 31.3.2015., 13. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 339, 24.12.2015., 58. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīvu 2014/49/ES par noguldījumu garantiju sistēmām ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā ziņojumu par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu (t. s. piecu priekšsēdētāju ziņojums),
  - ņemot vērā Komisijas lēmumu vērsties Eiropas Savienības Tiesā pret Čehiju, Luksemburgu, Nīderlandi, Poliju, Rumāniju un Zviedriju par Banku atvēršanas un noregulējuma direktīvas (2014/59/ES) neīstenošanu,
  - ņemot vērā Padomes 2015. gada 8. decembra paziņojumu par banku savienību un vienotā noregulējuma fonda pagaidu finansēšanas kārtību,
  - ņemot vērā 2016. gada 19. janvāra rezolūciju par ES finanšu pakalpojumu regulējuma izvērtēšanu un jauniem uzdevumiem — efektīvāka un lietderīgāka ES finanšu nozares regulējuma un kapitāla tirgu savienības satvara ietekme un virzība uz šī satvara izveidi ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2015. gada 24. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas 2015. gada marta ziņojumu par valsts riska darījumu regulēšanu,
  - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 24. novembra paziņojumu “Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu” (COM(2015)0587),
  - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 24. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 806/2014, lai izveidotu Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu (COM(2015)0586),
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0033/2016),
- A. tā kā banku savienība (BS) ir monetārās savienības neatņemama daļa un patiesas ekonomiskās un monetārās savienības stūrakmens un tā kā tajā var piedalīties dalībvalstis, kuru valūta nav euro;
- B. tā kā BS ir nepieciešama, lai nodrošinātu stabilitāti un atjaunotu uzticēšanos eurozonas bankām, pastiprinātu finanšu integrāciju, mazinātu risku Eiropas banku sistēmā un bezrūpīgas rīcības risku, palīdzot saraut saikni starp valstu valdībām un bankām un veicinot riska dalīšanu monetārajā savienībā;
- C. tā kā BS ir svarīga loma investīciju finansēšanā un līdz ar to izaugsmes un darbvietu izveides veicināšanā visā ES;
- D. tā kā banku savienībā vienotais noteikumu kopums būtu jāpapildina ar vienoto uzraudzības mehānismu (VUM), vienoto noregulējuma mehānismu (VNM), vienādi augstu noguldījumu aizsardzības līmeni un efektīvu fiskālo atbalstu ES līmenī;
- E. tā kā VUM ir pirmais BS pīlārs un tā mērķis ir nodrošināt iesaistīto dalībvalstu banku vienotu un viendabīgu uzraudzību, radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus banku pakalpojumu tirgū un veicināt kredītiestāžu drošību un pareizu darbību un finanšu sistēmas stabilitāti, vienlaikus ievērojot banku un to darbības modeļu dažādību;

⁽¹⁾ OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0238.

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

- F. tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) savās uzraudzības darbībās līdz šim nav pietiekami ņēmusi vērā proporcionalitātes principu;
- G. tā kā VNM ir otrais BS pīlārs un tā mērķis ir nodrošināt vienotus noteikumus un procedūras un kopēju lēmumu pieņemšanas procesu grūtībās nonākušu banku pienācīgai noregulēšanai, atstājot minimālu ietekmi uz pārējiem finanšu sistēmas dalībniekiem, reālo ekonomiku, iedzīvotājiem un publiskajām finansēm visā Eiropā;
- H. tā kā pašlaik trešais BS pīlārs izpaužas kā valstu noguldījumu garantiju sistēmu (NGS) tuvināšana un tā kā Komisija tikai nesen iepazīstināja ar priekšlikumu Eiropas noguldījumu garantiju sistēmai, kura mērķis ir pakāpeniski nodrošināt noguldījumu aizsardzības vienādu līmeni un par kuru lēmumu pieņems abas likumdošanas iestādes, izmantojot parasto likumdošanas procedūru;
- I. tā kā VUM regula un VNM regula paredz, ka jaunās struktūras, kas izveidotas saistībā ar VUM, it īpaši ECB Uzraudzības valde, un saistībā ar VNM, it īpaši Vienotā noregulējuma valde, savu uzdevumu veikšanā ievēro pārredzamības un pārskatatbildības principus; tā kā šīm struktūrām vajadzētu būt par vadošu piemēru šajā sakarā, kā arī tehniskās kompetences un integritātes ziņā,

Vienotais uzraudzības mehānisms (VUM)

1. atzinīgi vērtē VUM izveidi, kurš kopš tā izveides ir uzrādījis labus rezultātus gan no darbības viedokļa, gan uzraudzības kvalitātes ziņā, un uzskata to par būtisku sasniegumu, ņemot vērā projekta sarežģītību un tā īstenošanai atvēlēto ļoti īso laikposmu;
2. mudina banku savienībā nodrošināt plašu pārstāvību, nākotnē saskaņā ar pieņemtajām tiesību normām un procedūrām tajā iesaistot to dalībvalstu kompetentās iestādes, kuras nav šīs savienības locekles, kā arī pastiprināti sadarbojoties ar trešām valstīm ārpus ES; atkārtoti uzsver, ka ciešāka valstu kompetento iestāžu sadarbība visā ES un starptautiskā līmenī ir svarīga, lai nodrošinātu sistēmiski nozīmīgu banku efektīvu regulēšanu un uzraudzību;
3. saistībā ar darbības organizāciju īpaši atzinīgi vērtē:
  - a) darbā pieņemšanas procesu, kā rezultātā tika panākts labs kompetenču un kultūru sajaukums un dzimumu līdzsvars, tādējādi veicinot VUM pārnacionālo raksturu, un rūpīgi izstrādāto apmācības programmu, kas paredzēta valstu kompetento iestāžu (VKI) un ECB personālam; tomēr norāda, ka vēl varētu uzlabot ECB līgumu slēgšanas praksi, it īpaši attiecībā uz īstermiņa līgumu skaitu, personāla darba laika pārbaudēm, darbā pieņemšanas procesa pārredzamību un gatavību vest sarunas ar arodbiedrībām; atzīmē ECB paziņojumu, ka tā ir iecēlusi pirmo par dienestiem atbildīgo vecāko amatpersonu, kuras pienākums ir pārvaldīt visus administratīvos dienestus, IT dienestus un cilvēkresursus;
  - b) Uzraudzības rokasgrāmatu, kura tika izstrādāta, pamatojoties uz valstu paraugpraksi, un kurā ir izklāstīta vispārējā norise, procedūras un metodes uzraudzības pārbaudes veikšanai eurozonas mērogā;
  - c) IT infrastruktūras un atbalstošo analītisko instrumentu izveidi; uzsver, ka liela nozīme ir drošām un labi funkcionējošām IT sistēmām, kas atbilst VUM uzraudzības funkciju vajadzībām; mudina nodrošināt koordināciju starp VUM un valstu uzraudzības iestādēm, lai ar vienas lietojumprogrammas palīdzību apmierinātu ar datiem saistītās vajadzības;
  - d) kopējo uzraudzības komandu (KUK) izveidi un dialogu, ko tās nodibinājušas ar uzraudzītajām kredītiestādēm;
  - e) procesus, kas paredzēti vispārējo procedūru īstenošanai (būtiskas līdzdalības atļaušana, licencēšana, atļaujas (pases) piešķiršana un pienācīga izvērtēšana);
4. atzīmē, ka ļoti liela daļa no darba ikdienā tiek veltīta VUM regulā paredzētajām administratīvajām procedūrām, kas ne vienmēr ir samērīga, un pauž gatavību apsvērt priekšlikumus, kuru mērķis ir mazināt visu līmeņu struktūrām uzlikto darbības slogu un uzlabot MVU veiktās uzraudzības efektivitāti, izpētot administratīvo procedūru racionalizēšanas iespējas vai deleģējot atsevišķus lēmumus par konkrētiem administratīviem jautājumiem skaidri noteiktos termiņos un ar skaidri noteiktām vadlīnijām;

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

5. ar gandarījumu atzīmē, ka ir pārskatīti ECB ētikas noteikumi, un uzsver, ka liela nozīme ir efektīviem noteikumiem par interešu konfliktu un aizsardzības pasākumiem pret finanšu nozares pārmērīgu ietekmi uz personālu, kā arī uz pārvaldības struktūru locekļiem;
6. uzskata — lai gan KUK mazāk nekā gada laikā ir sasniegušas vērā ņemamu efektivitātes pakāpi, varētu veikt turpmākus uzlabojumus, tostarp lēmumu pieņemšanas procesā efektīvāk iesaistot VKI;
7. pieņem zināšanai uzraudzīto vienību piezīmes par nepieciešamību plānot uzraudzības darbības agrīnā posmā, lai palielinātu to kvalitāti un novērstu nevēlamas sekas, proti, nelabvēlīgu ietekmi uz banku darbību, un uzskata, ka šajā sakarā vēl varētu daudz ko uzlabot;
8. uzsver nepieciešamību izvairīties no dubultu ziņošanas prasību noteikšanas, daudzu ziņošanas kanālu pastāvēšanas un vispārīgāk — no nevajadzīga administratīvā sloga kredītiestādēm, it īpaši mazākām bankām, kā arī nodrošināt proporcionalitātes principa ievērošanu; prasa palielināt datu vākšanas efektivitāti, ievērojot principu “tikai vienreiz” un pārbaudot, vai datu vākšana ir lietderīga, piemērojama un samērīga;
9. aicina ECB nodrošināt, ka visaptverošas kredītriska datu bāzes (*Analytical Credit Dataset, AnaCredit*) izveidē īpaša uzmanība tiek pievērsta proporcionalitātes principam un nepieciešamībai izvairīties no nesamērīgi augstām administratīvajām izmaksām, it īpaši mazākām iestādēm; šajā sakarā prasa atbilstošā līmenī noteikt attiecīgās ziņošanas robežvērtības;
10. uzsver, ka liela nozīme ir ciešai sadarbībai starp ECB ģenerāldirektorātiem, kas atbild par tiešo un netiešo mikroprudenciālo uzraudzību, un ģenerāldirektorātu, kurš atbild par horizontālo uzraudzību un ekspertīzes pakalpojumiem, un uzsver arī to, ka pēdējam no minētajiem ir būtiska loma, lai uzlabotu uzraudzīto vienību izpratni par konkrētiem individuāliem mikroprudenciālās uzraudzības pasākumiem pamatā esošo kopējo uzraudzības pieeju; uzsver, ka ļoti svarīgi ir VUM personālu organizatoriski pilnībā nošķirt no personāla, kas sniedz neatkarīgas monetārās politikas īstenošanai nepieciešamos pakalpojumus;
11. prasa sistemātiski pārskatīt ECB uzraudzīto iestāžu visaptverošos izvērtējumus, kā arī, ņemot vērā gūto pieredzi, atbilstoši uzlabot attiecīgo metodiku visos tajos gadījumos, kuros konkrētā iestāde saskaņā ar izvērtējumu tika uzskatīta par stabilu, taču pēc tam nonāca grūtībās, kā arī tajos gadījumos, kuros konkrētā iestāde tika uzskatīta par nepietiekami kapitalizētu, pamatojoties uz spriedzes testa scenāriju, kas izrādījies nereāls; uzsver pašreizējās spriedzes testu metodikas ierobežoto raksturu, jo ar to palīdzību trešo valstu pakļautību riskam izvērtē, pamatojoties uz banku iekšējo izvērtējumu;
12. atzinīgi vērtē to, ka ECB strādā pie uzlabojumiem makroekonomiskās spriedzes testēšanas satvarā, lai spriedzes testēšanas satvara modelī iekļautu reālākas dinamiskās iezīmes, pievienotu atbilstošu likviditātes spriedzes testa komponentu un integrētu nelabvēlīgās ietekmes izplatīšanos banku sistēmā, kā arī savstarpējo mijiedarbību ar reālo ekonomiku un paralēlo banku sektoru plašākā kontekstā;
13. uzskata, ka pirms VUM darbības sākšanas veiktā visaptverošā izvērtēšana ir svarīgs solis ceļā uz krīzes gados zaudētās uzticēšanās atjaunošanu un eurozonas banku sistēmas noturības pastiprināšanu, uzlabojot tās kapitalizāciju un palielinot pārredzamību; uzskata uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu un turpmākus visaptverošus banku bilances izvērtējumus par nepieciešamiem instrumentiem to banku identificēšanai, kurām būtu jāpastiprina kapitalizācija un jāsamazina ārējo parādu īpatsvars;
14. uzsver, ka ekonomikas atveseļošanās notiek, taču — it īpaši nepietiekamo strukturālo reformu, konverģences un investīciju un pārmērīgās atkarības no ārējiem faktoriem dēļ — tā joprojām ir nestabila un nenozīmīga, savukārt inflācija saglabājas zemāka par mērķa līmeni; ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, atzīmē — lai gan pēdējos gados varēja konstatēt jūtamus uzlabojumus, kredīta dinamika daudzās jurisdikcijās joprojām ir vāja un lielais ienākumus nenesošs kredītu uzkrājums smagi gulstas uz Eiropas banku bilancēm, ierobežojot šo banku spēju finansēt ekonomiku;

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

15. atgādina, ka ļoti svarīga ir spēja norakstīt vai pārdot tālāk ienākumus nenesošus kreditus, jo tādā veidā atbrīvojas kapitāls jaunu, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem paredzētu, aizdevumu finansēšanai; uzsver, ka ienākumus nenesošu kredītu jautājums ir jārisina Eiropas līmenī, it īpaši atvieglējot aktīvu pārvaldības uzņēmumu dibināšanu valstīs, kurās tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, kā tas bija Spānijas un Īrijas gadījumā;

16. uzsver, ka izšķiroša nozīme ir efektīvai makroprudenciālās un mikroprudenciālās politikas koordinēšanai, ka VUM ir ES makroprudenciālā satvara pilnvērtīga daļa un ka tam kopā ar VKI un ECB Padomi ir uzticēti atbilstoši makroprudenciālie uzdevumi; uzsver, ka ir jāpastiprina Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) loma, lai VKI un VUM pilnvaras papildinātu ar ES mēroga starpnozaru līmeņa makroprudenciālās institūcijas pilnvarām, tādējādi nodrošinot, ka makroekonomiska rakstura risku jautājums tiek risināts Eiropas vispārējās interesēs; uzskata, ka makroprudenciālajā politikā lielāks uzsvars ir jāliek uz lielu svārstību nepieļaušanu finanšu ciklā; atgādina, ka ESRK būtu jānovērš finanšu tirgu savstarpējā saistība un citi sistēmiskie riski, kas nelabvēlīgi ietekmē finanšu tirgu stabilitāti;

17. piekrīt ECB augstāko amatpersonu paustajam viedoklim, ka makroprudenciālajā politikā lielāks uzsvars ir jāliek uz lielu svārstību novēršanu finanšu ciklā, nevis tikai uz noturības pret satricinājumiem palielināšanu; atzinīgi vērtē ECB veikto izpēti saistībā ar finanšu stabilitātes definīciju un mudina izstrādāt tādus instrumentus kā 2015. gada novembra finanšu stabilitātes pārskatā aprakstītais sistēmiskā riska indekss, kas paredzēts šāda riska novērošanai un ir viens no efektīviem sistēmiskā riska pārvaldības instrumentiem;

18. atzīmē, ka vēl ir jāīsteno banku strukturālā reforma, kas bija iecerēta, lai mazinātu sistēmisko risku un risinātu jautājumu par iestādēm, kas ir "pārāk lielas, lai bankrotētu"; mudina ātri panākt vienošanos likumdošanas jomā;

19. atzīmē, ka apdrošināšanas nozare aizvien vairāk iesaistās finanšu pakalpojumu sniegšanā, un uzsver, ka liela nozīme ir vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem, lai nepieļautu regulējuma arbitrāžu attiecībā uz prudenciālajiem un patērētāju aizsardzības noteikumiem;

20. uzskata, ka pasaules mērogā virzība uz lielāku un kvalitatīvāku banku kapitālu un bankām ar mazāku ārējā parāda īpatsvaru ir nepieciešams priekšnoteikums stabilai banku sistēmai, kas spēj atbalstīt ekonomiku, un tam, lai nepieļautu nesenās krīzes laikā pieredzētās plašās banku glābšanas atkārtošanos; tomēr uzsver, ka finanšu nozares regulatīvo, uzraudzības un cita veida politikas nostādņu izstrādē pasaules mērogā (Finanšu stabilitātes padome (FSP), Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (turpmāk "Bāzeles komiteja" u. c.) nevajadzētu par mērķi noteikt vienu konkrētu finansēšanas modeli, kuru izmanto vienā pasaules daļā;

21. atzīmē, ka kapitāla prasību pastiprināšanai, pārsniedzot noteiktu sliekšni, īstermiņā var būt nevēlamas sekas, ierobežojot banku aizdošanas spēju, un tāpēc šis risks būtu jāņem vērā, nosakot kapitāla līmeni; uzsver, ka kapitāla prasību un kredīta piedāvājuma savstarpējai atkarībai nav lineāra rakstura;

22. aicina Komisiju kopā ar Eiropas uzraudzības iestādēm veikt pašreiz spēkā esošajos un plānotajos tiesību aktos iekļauto kapitāla prasību visaptverošu izvērtējumu, it īpaši lai analizētu to ietekmi uz MVU un plašāk — uz reālās ekonomikas finansēšanas nosacījumiem, vienlaikus ņemot vērā līdzsvaru starp kapitāla prasību īstermiņa un ilgtermiņa ietekmi un nepieciešamību saglabāt finanšu stabilitāti;

23. atgādina tādu instrumentu kā MVU atbalsta faktors nozīmi; ierosina paplašināt MVU finansēšanas uzlabošanas iniciatīvas, iekļaujot tajās arī jaunuzņēmumus, mikrouzņēmumus un uzņēmumus ar vidēji lielu kapitālu;

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

24. uzskata uzraudzības un regulatīvā satvara stabilizāciju par svarīgu faktoru, lai atjaunotu investoru uzticēšanos, novērstu neskaidrību par regulatīvo un uzraudzības darbību un atbalstītu izaugsmi un finanšu stabilitāti; prasa īstermiņā mazināt spēkā esošā regulējuma sarežģītību un vidējā termiņā izstrādāt integrētu Eiropas noteikumu kopumu par finanšu regulēšanu un patērētāju tiesībām, aizstājot spēkā esošos tiesību aktus, kas ir sarežģīti un apgrūtināši un kavē informācijas apmaiņu;

25. atzinīgi vērtē vienotas metodikas izstrādi uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa 2015. gada kārtai; atzīmē, ka — daļēji tāpēc, ka ātri sāka darboties VUM, — daudzi šīs metodikas aspekti tika pabeigti tikai pēc tam, kad uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa cikls jau bija sācies, un uzskata — lai uzlabotu rezultātu stabilitāti un atbilstību starp banku riska profilu un kapitāla līmeni, būtu vēl jāpilnveido procedūra riska izvērtēšanā izmantoto vienoto uzraudzības standartu apstiprināšanai; atzinīgi vērtē VUM gatavību strādāt pie banku pārvaldības, it īpaši risinot tādus jautājumus kā riska pārvaldība, vēlme uzņemt risku un kiberrisks;

26. uzskata, ka maksimālās sadalāmās summas (MSS) aprēķināšana katrai bankai atsevišķi saskaņā ar Kapitāla prasību direktīvas (CRD) 141. panta 6. punktu ir svarīgs kapitāla atjaunošanas instruments kā alternatīva bilances aktīvu daļas samazināšanai; uzsver — tas, ka tiesību aktos trūkst skaidrības par hierarhiju starp otro pīlāru un kapitāla rezervēm attiecībā uz MSS robežvērtību un citiem sankciju veidiem, neliedz VUM izmantot elastīguma rezervi, lai izvairītos no pārāk stingriem risinājumiem, kas var negatīvi ietekmēt AT1 obligāciju tirgu un visām jurisdikcijām vienlīdzīgus konkurences apstākļus; prasa juridiski precizēt MSS mehānismu un to, kāda funkcija ir otrajam pīlāram, ar ko iecerēts risināt “bankām raksturīgu risku”, lai Eiropas Savienībā garantētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nodrošinātu lielāku skaidrību par mehānisma mērķi; uzskata, ka šo noteikumu pārskatīšanas mērķim vajadzētu būt to iekļaušanai regulējumā;

27. uzsver, ka dalībvalstīm piešķirtās izvēles iespējas un rīcības brīvība traucē VUM attīstīt visā eurozonā vienotu un saskaņotu uzraudzības pieeju, lai nodrošinātu patiesi vienlīdzīgus konkurences apstākļus, un uzskata, ka prakses un standartu homogenizācijai būtu jāiet roku rokā ar banku savienības pārējo divu pīlāru pabeigšanu; šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka ECB ir publicējusi projektu regulai, kuras mērķis ir likvidēt aptuveni 35 izvēles iespējas un rīcības brīvības veidus, kas valstīm piešķirti saistībā ar ES banku regulējuma satvaru, un projektu norādījumiem, lai palīdzētu KUK saskaņotāk pieņemt lēmumus jomās, uz kurām attiecas citas konstatētās izvēles iespējas un rīcības brīvības veidi; uzskata, ka šādi vienotai īstenošanai ir nepieciešama pakāpeniska pieeja un tās mērķim vajadzētu būt visu pastāvošo šķēršļu un segmentāciju likvidēšanai; pauz gatavību sadarboties likumdošanas līmenī, lai turpinātu uzlabot saskaņošanu regulatīvajā un uzraudzības jomā; uzsver, ka ir jāpārskata valstīm piešķirtās izvēles iespējas un rīcības brīvība, lai garantētu visā banku savienībā vienlīdzīgus konkurences apstākļus, tostarp starp konglomerātiem un institūcijām, kuras nav konglomerāti, bet kurām ir līdzdalība apdrošināšanas sabiedrību pamatkapitālā;

28. atgādina, ka patiesās vērtības noteikšanas metodes izmantošana attiecībā uz nerealizēto peļņu un zaudējumiem riska darījumos ar centrālajām valdībām, kas klasificēti kategorijā “pieejams pārdošanai”, ne tikai pastiprina saikni starp bankām un valstu valdībām, bet arī izraisa pašu kapitāla svārstīgumu; aicina ECB neizmantojot šo metodi, kamēr netiek piemērots IFRS 9;

29. uzsver, ka gan Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, gan Kapitāla prasību direktīvu (Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību), kas kopā tiek dēvētas par CRR/CRD IV, abas likumdevējas iestādes pieņēma pirms vienotā uzraudzības mehānisma izveides; mudina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu CRR/CRD IV tehniskai pielāgošanai, lai tās saskaņotu ar banku savienības satvaru; mudina Komisiju kā likumdošanas instrumentu izmantot nevis direktīvas, bet gan regulas (kas ir tieši piemērojamas visā ES), lai nodrošinātu saskaņotu īstenošanu visā ES un banku savienībā;

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

30. uzsver, ka liela nozīme ir darbam, kas sāks, lai homogenizētu riska svērto aktīvu aprēķināšanu, kam ir galvenā nozīme salīdzināmības nodrošināšanā, un lai pārskatītu banku kapitāla prasību aprēķināšanas iekšējos modeļus; uzskata, ka attiecībā uz visiem portfeļiem šajā jomā sasniegtais progress ir izšķiroši svarīgs, lai eurozonā saglabātu banku uzraudzības efektivitāti un ticamību un tādējādi veicinātu paraugprakses izmantošanu tirgus un kredītriska modeļos;

31. atzinīgi vērtē to, ka VUM ir pieņēmis piecas augsta līmeņa prioritātes uzraudzības vadībai 2016. gadā; uzsver, ka VUM savā darbības jomā būtu jāiekļauj ne tikai kredītriski, bet visi ar banku darbību saistītie riski, tostarp nefinansiālais risks; uzsver, ka ir nepieciešami turpmāki soļi, lai pastiprinātu banku finanšu portfeļu un it īpaši 3. līmeņa finanšu aktīvu, tostarp atvasināto instrumentu, uzraudzību; uzsver, ka ir jāmazina savstarpējās saiknes starp regulēto un paralēlo banku sektoru, tostarp ierobežojot attiecīgo pakļautību kredītriskam;

32. uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāvelta tam, ka palielinās pakļautība riskam ārpusbilances posteņu veidā, it īpaši globālu sistēmiski nozīmīgu banku (G-SIB) gadījumā; šajā sakarā uzsver, ka ir jāsauglabā modrība attiecībā uz paralēlā banku sektora attīstību;

33. pieņem zināšanai Bāzeles komitejas un ESRK darbu pie banku un citu finanšu starpnieku pakļautību valstu valdību un centrālo banku riska darījumiem; aicina ES iestādes, globālā līmenī īstenojot koordinētus centienus, rūpīgi un vispusīgi izvērtēt iespējamās vidēja termiņa izmaiņas pašreizējā tiesiskajā regulējumā, nesamazinot dalībvalstīm pieejamo finansējumu, neradot neplānotus tirgus vai konkurences izkropļojumus un neapdraudot finanšu stabilitāti; uzsver — vispārējās riska mazināšanas nolūkā vienlaikus būtu jāveic arī pasākumi, lai mazinātu pakļautību riskam, kas saistīts ar darījumiem ar 2. un 3. līmeņa aktīviem, un lai nodrošinātu, ka pilnībā ir konverģētas uz kredītreitingiem balstītās iekšējās sistēmas, kuras izmanto kredītriska novērtēšanai;

34. uzsver, ka VUM un VNM ir solis ceļā uz kopēja banku pakalpojumu tirgus izveidi, padarot pievilcīgāku pārrobežu konsolidāciju; uzskata, ka finanšu stabilitātes un neregulējamības novērtējuma iekļaušana Būtiskas līdzdalības direktīvā ir nepieciešama, lai novērstu jaunas ar pieeju “pārāk liels, lai bankrotētu” saistītas problēmas, ko varētu radīt apvienošanās un pārņemšanas gadījumu skaita palielināšanās;

35. uzsver, ka VUM bija būtiska loma Grieķijas banku sektora uzraudzībā krīzes laikā, valsts nozīmīgo kredītinstitūciju visaptverošā izvērtēšanā un ar rekapitalizāciju saistīto vajadzību noteikšanā; atzīmē, ka ar VUM Grieķijas banku rekapitalizāciju saistītās vajadzības novērtēja robežās no EUR 4,4 miljardiem pamatscenārija gadījumā līdz EUR 14,4 miljardiem visriskantākā scenārija gadījumā, savukārt saskaņā ar programmu paredzētā rezerve bija EUR 25 miljardi; prasa skaidrojumu attiecībā uz finanšu konsultantu lomu, kuri bieži vien tika nolīgti, neizsludinot publiskā iepirkuma konkursu, un kuriem bija zināma loma visos eurozonā notikušajos banku glābšanas gadījumos, jo tie sniedza ekspertīzi starptautisko aizdevēju trijotnei; prasa nodrošināt lielāku pārredzamību un pārskatatbildību nolīgšanas procesā, lai nepieļautu iespējamus interešu konfliktus, ko rada saikne ar ieguldījumu fondiem un citiem finanšu pakalpojumu sniedzējiem; prasa ECB no jauna definēt savu “klusējošā novērotāja” lomu attiecībā uz palīdzības programmām; uzsver, ka ārkārtas likviditātes palīdzība ir svarīgs instruments finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanai, nepieļaujot likviditātes krīžu pārvēršanos maksātspējas krīzēs; atzīmē, ka eurozonas līmeņa atbildība par šādas palīdzības sniegšanu vēl nav ieviesta; atzinīgi vērtē piezīmes, ko ECB priekšsēdētājs M. Draghi izteica Parlamenta Ekonomikas un monetārajai komitejai, norādot uz ārkārtas likviditātes palīdzības režīma rūpīgu pārskatīšanu, ņemot vērā banku uzraudzības “eiropizāciju”;

36. uzskata, ka ECB uzraudzības stratēģijai būtu jāatspoguļo un jāaizsargā banku darbības modeļu, tostarp autentisku un stabilu savstarpējo banku, krājbanku un kooperatīvo banku, plurālisms un daudzveidība visā ES, vienlaikus novēršot jebkādu diferencēšanu pēc valsts, un ka būtu jāievēro proporcionalitātes princips;

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

37. uzskata, ka pārredzamība tirgus dalībniekiem un sabiedrībai, tostarp attiecībā uz sensitīviem tematiem, tādiem kā kapitāla mērķi uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa cikla rezultātā, uzraudzības prakse un citas prasības, ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus uzraudzītajām vienībām un godīgu konkurenci banku pakalpojumu tirgū, kā arī lai nepieļautu situāciju, kurā regulatīvā nenoteiktība negatīvi ietekmē banku uzņēmējdarbības stratēģiju; uzsver, ka gan uzraudzītāju, gan uzraudzīto vienību pārredzamība arī ir viens no pārskatatbildības priekšnoteikumiem, jo ļauj nodrošināt to, ka Parlaments un sabiedrība ir informēti par svarīgākajiem politikas jautājumiem un var izvērtēt atbilstību noteikumiem un uzraudzības praksei; prasa nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz otrā pīlāra lēmumiem un pamatojumiem;

38. uzsver, ka šajā sakarā varētu būt lietderīgi publicēt bieži uzdotos jautājumus par uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu;

39. atzinīgi vērtē to, ka ECB līdz šim efektīvi un atklāti pildījusi savus pārskatatbildības pienākumus pret Parlamentu, un aicina ECB to darīt arī turpmāk un vēl vairāk veicināt Parlamenta spēju izvērtēt VUM politikas nostādnes un darbību; atzinīgi vērtē ECB priekšsēdētāja gatavību turpināt sadarbību ar Parlamentu attiecībā uz ECB lomu banku darbības jautājumos, it īpaši pasaules mēroga standartu noteikšanas institūcijās, tādās kā FSP;

40. atgādina, ka publiskā sektora revīzija ir neatņemama daļa no mehānismiem, ar kuru palīdzību nodrošina iestāžu pārskatatbildību iedzīvotājiem; tādēļ ar zināmām bažām atzīmē paziņojumu, ko 2015. gada jūnijā publicēja ES dalībvalstu Augstāko revīzijas iestāžu vadītāju kontaktkomiteja un Eiropas Revīzijas palāta (turpmāk "Revīzijas palāta"), brīdinot par iespējamām revīzijas nepilnībām, ko varētu izraisīt valsts iestāžu veikto uzraudzības pienākumu nodošana VUM, jo Revīzijas palātas revīzijas pilnvaras attiecībā uz ECB kā uzraudzības iestādi nav tik plašas kā valsts revīzijas iestāžu revīzijas pilnvaras attiecībā uz savas valsts uzraudzības iestādi; attiecīgi iesaka apsvērt Revīzijas palātas revīzijas pilnvaru pastiprināšanu;

41. uzsver, ka liela nozīme ir sadarbībai ar Vienotā noregulējuma valdi (VNV), Eiropas Banku iestādi (EBI) un citām Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas institūcijām, vienlaikus pilnībā ievērojot lomu un kompetenču sadalījumu un regulēšanas un uzraudzības funkcijas nošķirumu, lai palīdzētu nodrošināt atbilstību ES varas līdzsvarošanas sistēmai; īpaši uzsver, ka EBI ar tās skaidri noteiktajām patērētāju aizsardzības pilnvarām ir jāstiprina un jāveicina patērētāju aizsardzības satvars attiecībā uz banku pakalpojumiem, gan papildinot VUM prudenciālo uzraudzību, gan visā Savienībā;

42. atzinīgi vērtē uzticēšanos, ko VUM bauda starptautiskajā arēnā; uzskata, ka ir svarīgi, lai VUM pienācīgi iesaistītos globālo regulatīvo standartu, it īpaši FSP un Bāzeles komitejā apspriesto ieviržu, izstrādē;

Vienotais noregulējuma mehānisms (VNM)

43. atzinīgi vērtē VNV efektīvo izveidi un valstu noregulējuma iestāžu (VNI) izveidi dalībvalstīs;

44. uzsver, ka efektīvai VNV un VNI sadarbībai ir liela nozīme VNM netraucētas darbības nodrošināšanā; uzskata, ka iekšējās noregulējuma grupas, kas ir līdzvērtīgas vienotā noregulējuma mehānisma KUK, ir labs pamats sadarbības veidošanai VNM ietvaros;

45. mudina noslēgt saprašanās memorandu par savstarpēju sadarbību un datu apmaiņu starp VNV un ECB kā vienoto uzraudzības iestādi, lai palielinātu efektivitāti un novērstu dubultas ziņošanas prasību bankām, vienlaikus ļaujot VNV piekļūt datiem, kas nepieciešami tās institucionālo pilnvaru īstenošanai; uzsver, ka liela nozīme ir netraucētai VNM un VKI sadarbībai;

46. uzsver neatbilstību starp bankām, ko tieši uzrauga VUM, un bankām (tostarp citām pārrobežu grupām), par kurām ir tieši atbildīga VNV, un šādas situācijas iespējamo ietekmi uz informācijas pieejamību VNV;

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

47. prasa gan Komisijā, gan attiecībām starp VNV un Komisiju pieņemt īpašu kārtību, lai noteiktu efektīvas procedūras lēmumu pieņemšanai noregulējuma gadījumā;
48. mudina noslēgt sadarbības līgumus starp VNV un neiesaistīto dalībvalstu un trešo valstu VNI, lai veicinātu efektīvu savstarpējo sadarbību un informācijas apmaiņu;
49. atzinīgi vērtē VNV atbilstoši EBI standartiem sagatavotās rokasgrāmatas par noregulēšanu, kuru mērķis ir veicināt saskaņotu, efektīvu un samērīgu pieeju noregulējuma uzdevumiem VNM ietvaros;
50. prasa savlaicīgi sagatavot noregulējuma plānus un noteikt minimālās prasības attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām (MREL), kuras piemēros VNM kompetences jomā ietilpstošajām iestādēm, lai varētu nodrošināt grūtībās nonākušu banku pienācīgu noregulēšanu ar minimālu ietekmi uz reālo ekonomiku un publiskajām finansēm; aicina Komisiju saskaņā ar Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvu (Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES) ⁽¹⁾ ātri pieņemt regulatīvo tehnisko standartu attiecībā uz MREL, visām VNV kompetences jomā ietilpstošajām bankām nosakot augstu saistošu MREL līmeni vismaz 8 % apmērā no kopējām saistībām un līdz minimumam samazinot MVU nesegto noguldījumu zaudēšanas iespējas; pieņem zināšanai to, ka pašlaik notiek darbs pie kopējās zaudējumu absorbcijas spējas īstenošanas un aicina Komisiju nodrošināt atbilstību MREL;
51. aicina Komisiju, ņemot vērā gūto pieredzi un saistībā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 pārskatīšanu izvērtēt to, vai VNV un VNI ir pietiekamas agrīnās intervences pilnvaras un pietiekami agrīnās intervences instrumenti, lai nepieļautu banku "noasiņošanu";
52. uzsver, ka saskaņā ar VNM regulu VNV būtu prioritārā kārtā jānodrošina minēto sistēmiski nozīmīgo iestāžu noregulējuma plānu izstrāde, jāizvērtē to noregulējamība un jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai likvidētu (vai censtos likvidēt) šķēršļus to noregulējamībai; turklāt uzsver, ka VNV ir pilnvarota pieprasīt izmaiņas iestāžu vai grupu struktūrā un organizācijā, lai būtu iespējams veikt samērīgus pasākumus, kas nepieciešami, lai mazinātu vai likvidētu būtiskus šķēršļus noregulējuma instrumentu piemērošanai un nodrošināt attiecīgu vienību noregulējamību;
53. pieņem zināšanai, ka dažiem VNV locekļiem ir dubulta loma, jo viņi vienlaikus ir arī lēmumu pieņēmējas izpildstrukturāras locekļi un augstākā līmeņa vadītāji, kas šādā statusā ir atbildīgi priekšsēdētājam, un uzskata, ka šīs struktūras izvērtēšana būtu jāsāk pirms pašreizējā pilnvaru laika beigām;
54. aicina dalībvalstis, kas vēl nav pabeigušas Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvas transponēšanu, to izdarīt, un uzsver, ka ir ļoti svarīgi pilnībā īstenot šīs direktīvas noteikumus un nodrošināt to ievērošanu;
55. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstis ir ratificējušas Starpvaldību nolīgumu par iemaksu pārskaitīšanu vienotajā noregulējuma fondā (VNF) un to kopīgošanu, kas ļaus NVN pilnvērtīgi darboties, tostarp izmantot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, sākot no 2016. gada 1. janvāra, proti, atbilstoši plānotajam grafikam; atzinīgi vērtē aprēķināšanas un iekasēšanas procedūru noteikšanu attiecībā uz *ex ante* iemaksām VNF ar VNV starpniecību; pauž nožēlu par lēmumu VNF izveidot ar starpvaldību nolīgumu, nevis ar Savienības tiesību aktu; aicina Komisiju nekavējoties veikt nepieciešamos pasākumus, lai šo starpvaldību nolīgumu ātri integrētu ES tiesību satvarā, kā noteikts nolīguma 16. pantā un piecu priekšsēdētāju ziņojumā;
56. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, lai vēl vairāk mazinātu ar prasībām saistītos juridiskos riskus saskaņā ar principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā";
57. aicina dalībvalstis pilnībā, efektīvi un savlaicīgi valsts līmenī iekasēt Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvā noteiktās un ar VNM saistītās iemaksas, lai saskaņā ar starpvaldību nolīgumu tās pārskaitītu VNF;

⁽¹⁾ OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

58. aicina Komisiju ārkārtīgi rūpīgi pārskatīt Deleģētās regulas (ES) 2015/63 27. apsvērumā paredzēto vienotajā noregulējuma fondā veicamo iemaksu aprēķināšanu un šajā procesā īpaši pārbaudīt riska faktora piemērotību, lai nodrošinātu, ka tiek pareizi atspoguļots mazāk sarežģītu iestāžu riska profils;

59. lai nākotnē sekmīgi pārvaldītu banku krīzes, iesaka, pamatojoties uz ES tiesību aktiem, rūpīgi izvērtēt dažādās VNV rīcībā esošās iespējas (dažādi noregulējuma instrumenti kā alternatīva bankas likvidācijai), paturot prātā to, ka ir svarīgi saglabāt finanšu stabilitāti un uzticēšanos banku sistēmā;

60. vērš uzmanību uz atšķirību laika ziņā starp noteikumiem par sloga sadalīšanu un noteikumiem par pilnīgu iekšējo rekapitalizāciju, kas ar atpakaļejošu datumu ir ietekmējuši to parāda instrumentu faktisko riskantumu, kuri tika emitēti pirms pēdējiem no minētajiem noteikumiem, un atbilstošu noteikumu par ieguldījumu aizsardzību izstrādi un īstenošanu; aicina VNV rūpīgi izvērtēt pārejas periodu un nodrošināt, ka saskaņā ar tiesību aktu prasībām jaunie noteikumi tiek īstenoti, ievērojot nepieciešamo samērīgumu un taisnīgumu; prasa Komisijai un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei garantēt ieguldītāju atbilstošu aizsardzību;

61. uzsver, ka VNF pastāvošo valstu nodalījumu dēļ ir ātri jāievieš atbilstošs pagaidu finansēšanas mehānisms, lai laikposmā pirms fonda izveides pabeigšanas vajadzības gadījumā tam nodrošinātu pietiekamus līdzekļus un garantētu banku un valdību efektīvu nošķiršanu; atgādina, ka Eurogrupa un *ECOFIN* padomes ministri savā 2013. gada 18. decembra paziņojumā ir norādījuši uz iespēju izmantot vai nu dalībvalstu līdzekļus, ko papildina ar banku nodevām, vai arī Eiropas Stabilizācijas mehānismu;

62. tomēr atzinīgi vērtē vienošanos, kas tika panākta, lai rastu publisku pagaidu finansējumu un tādējādi, izmantojot valstu budžeta līdzekļus, palīdzētu nodrošināt konkrētam noregulējumam nepieciešamo līdzekļu pieejamību;

63. atgādina *ECOFIN* padomes 2015. gada 8. decembra paziņojumu un tajā pausto apņemšanos pēc tam, kad būs beigusies starpvalstu nolīguma ratificēšana, izskatīt jautājumu par Banku atvēršanas un noregulējuma direktīvas pilnīgo transponēšanu un pagaidu finansēšanas kārtības, kā arī turpmāko pasākumu un grafika noteikšanu vienota atbalsta mehānisma izstrādei, kurš VNF atvieglotu aizņemšanos, lai tas varētu sākt pilnvērtīgi darboties līdz pārejas perioda beigām; tomēr uzsver, ka kopējais fiskālā atbalsta mehānisms tiks izmantots tikai galējas nepieciešamības gadījumos, kad attiecīgo risku nebūs iespējams novērst ar pārējo uzraudzības un krīzes pārvaldības stiprināšanai paredzēto prudenčiālo pasākumu palīdzību; atgādina, ka šim atbalsta mehānismam vidējā termiņā vajadzētu būt fiskāli neitrālam, un uzsver, ka ir svarīgi nepieļaut bezrūpīgas rīcības risku; uzsver, ka visās iesaistītajās dalībvalstīs banku sektoram arī turpmāk vajadzētu būt atbildīgam par atmaksu ar banku nodevu palīdzību, tostarp *ex post* veidā;

Trešais pīlārs

64. atgādina, ka efektīvā banku savienībā līdz ar VUM un VNM būtu jānodrošina spēja garantēt noguldījumu vienādu aizsardzības līmeni neatkarīgi no to atrašanās vietas, tādējādi palīdzot patiesi saraut saikni starp valdībām un bankām, atjaunot noguldītāju uzticēšanos, radīt vienlīdzīgas konkurences apstākļus un palielināt finanšu stabilitāti; uzskata, ka jebkurā noguldījumu aizsardzības sistēmā vienmēr ir jāizvairās no jebkāda bezrūpīgas rīcības riska pieļaušanas, vienlaikus nodrošinot, ka tie, kas uzņemas risku, ir arī atbildīgi par šo riska uzņemšanos;

65. atzinīgi vērtē Komisijas 2015. gada 24. novembrī ierosināto pasākumu kopumu riska dalīšanai un riska mazināšanai banku savienībā; pieņem zināšanai pakāpenisko pieeju, pārejot no valstu noguldījumu garantiju sistēmu pārapsdrošināšanas uz līdzapsdrošināšanas sistēmu un, visbeidzot, uz iesaistīto valstu noguldījumu garantiju sistēmu pastāvīgu pilnīgu apdrošināšanu, kā arī pieņem zināšanai uz risku balstīto pieeju iemaksu aprēķināšanā; ar nepacietību gaida, kad varēs iesaistīties ar likumdošanu saistītajās sarunās, pamatojoties uz pieņemto nostāju;

66. atzīmē — lai izveidotu Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu, visām iesaistītajām dalībvalstīm ir jāsteno vienotais noteikumu kopums un pirmais un otrais BS pīlārs, kā arī jātransponē Banku atvēršanas un noregulējuma direktīva un Direktīva par noguldījumu garantiju sistēmām, un jāveic turpmāki pasākumi, lai panāktu risku būtisku mazināšanos Eiropas banku sistēmā; uzsver, ka iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana nodrošinās sistēmisku riska novēršanas mehānismu, tādējādi mazinot bažas par bezrūpīgas rīcības risku, ko varētu radīt pakāpeniska garantiju sistēmu kopīgošana; uzsver Komisijas apņemšanos arī turpmāk mazināt riskus un nodrošināt vienlīdzīgas konkurences apstākļus banku savienībā;

Ceturtdiena, 2016. gada 10. marta

67. atzīmē, ka labi funkcionējoša noguldījumu garantiju sistēma, ko finansē ar iemaksām no finanšu sektora, ir viens no pārbaudītiem veidiem, kā nepieļaut to, ka bankas tiek glābtas, izmantojot nodokļu maksātāju naudu;

68. atgādina, ka Komisijas loma ir garantēt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā ES un ka tai būtu jānovērš jebkāda sadrumstalotība iekšējā tirgū;

o

o o

69. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai un Vienotajai noregulējuma valdei.
